

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. maj 2010
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2009-711-0226
Dok.: KHE41356

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af konkursloven og forskellige andre love (Rekonstruktion m.v.) (L 199), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. maj 2010.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af konkursloven og forskellige andre love (Rekonstruktion m.v.) (L 199):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. maj 2010 fra Advokatsamfundet og Danske Advokater jf. L 199 – bilag 8.”

Svar:

Henvendelsen fra Advokatrådet og Danske Advokater gentager i vidt omfang synspunkter, som fremgik af høringssvarene fra Advokatrådet og Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater over Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv., som lovforslaget bygger på. Justitsministeriet har tidligere kommenteret høringssvarene i den kommenterede høringsoversigt (L 199 – bilag 1).

I henvendelsen til Retsudvalget omtaler Advokatrådet og Danske Advokater følgende emner:

1. Forholdet til virksomhedspant og finansieringsproblemet

Advokatrådet og Danske Advokater anfører, at det ikke er hensigtsmæssigt at basere en ny konkursretlig lovgivning på en ikke indarbejdet praksis omkring virksomhedspant, når indførelsen af virksomhedspant på en række afgørende punkter har haft indflydelse på mulighederne for at rekonstruere nødlidende virksomheder. Organisationerne anfører endvidere, at der er indtrådt et de facto stavnsbånd i forhold til finansieringskilder, hvor det er meget vanskeligt at skifte pengeinstitut, og at dette forhold bør drøftes nærmere i relation til bankpakkelovgivningen.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at lovforslagets forhold til reglerne om virksomhedspant er omtalt i pkt. 3.16 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som det fremgår heraf, er Justitsministeriet enig med Konkursrådet i, at der endnu ikke er tilstrækkelige erfaringer til nærmere at vurdere virksomhedspanteordningens eventuelle betydning for mulighederne for at rekonstruere virksomheder. Justitsministeriet vil senest den 1. januar 2012 afgive en redegørelse til Folketinget om virksomhedspanteordningens generelle virkninger for de almindelige fordringshavere og for erhvervsvirksomhedernes finansieringsmuligheder.

Som anført i pkt. 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger finder Justitsministeriet endvidere, at de mulige finansieringsvanskeligheder, som Advokatrådet og Danske Advokater har henvist til, ikke ændrer ved, at de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling alt andet lige vil kunne medvirke til, at flere insolvente, men levedygtige virksomheder overlever.

2. Afvikling under rekonstruktionsbehandling

Advokatrådet og Danske Advokater anfører, at når det må konstateres, at det ikke er muligt at redde en virksomhed, vil det ofte være mere hensigtsmæssigt at afvikle virksomheden under en rekonstruktionsbehandling frem for under konkurs, idet værdierne alt andet lige reduceres under konkurs, og det er lettere at manøvrere under en rekonstruktionsbehandling end under konkurs. Organisationerne anfører endvidere, at lovforslaget i den foreliggende form vil resultere i flere udenretlige afviklinger frem for kontrollerede afviklinger i skifteretsregi.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at formålet med lovforslaget er at forbedre mulighederne for, at virksomheder, der har økonomiske vanskeligheder, kan videreføres i stedet for at blive erklæret konkurs. Lovforslaget tager således sigte på at skabe de lovgivningsmæssige rammer for effektivt at understøtte bestræbelser på at *videreføre* levedygtige virksomheder, samtidig med at fordringshavernes interesser også tilgodeses.

Justitsministeriet kan bekræfte, at det er en konsekvens af lovforslaget, at den eksisterende mulighed for helt at *afvikle* en virksomhed under en anmeldt betalingsstandsning bortfalder. En rekonstruktionsbehandling kan efter lovforslaget imidlertid også bestå i, at en virksomhed rekonstrueres *delvis*, således at en del af virksomheden videreføres, mens resten afvikles.

Derimod bør en afvikling af hele virksomheden, uden at der gennemføres en tvangsakkord, ikke kunne finde sted under en rekonstruktionsbehandling. Som anført under pkt. 2.2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger har Konkursrådet fundet, at der ved udarbejdelse af regler om rekonstruktion bør være en særlig fokus på at målrette reglerne til igangværende virksomheder, og reglerne skal have fokus på, at rekonstruktion under den ene eller anden form skal føre til, at virksomheden fortsættes. Ifølge Konkursrådet skal afvikling af virksomheden således ikke ske som

led i en rekonstruktion, som det kan være tilfældet efter de gældende regler om anmeldt betalingsstandsning.

3. Rekonstruktionsplan

Advokatrådet og Danske Advokater anfører, at det i en række tilfælde ikke vil være muligt at udarbejde et brugbart ”rekonstruktionsforslag” (der menes formentlig forslag til rekonstruktionsplan) inden for tre uger. Organisationerne anfører, at det ikke er hensigtsmæssigt, at skifteretten skal bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis forslaget til rekonstruktionsplan ikke senest på mødet herom opfylder kravene til en sådan plan. Det bør i stedet være kreditormajoriteten, der også her skal have det afgørende ord. Det er væsentligt, at hensynet til skyldneren og fordringshaverne og hensynet til bevarelsen af arbejdspladser er i fokus, og ikke ufravigelige fristregler, der er mere restriktive, end formålet berettiger til.

Som anført i pkt. 2 i den kommenterede høringsoversigt, er Justitsministeriet enig med Konkursrådet og flertallet af høringsparterne i, at de foreslåede tidsmæssige rammer for en rekonstruktionsbehandling vil medvirke til at sikre mulighederne for, at principielt levedygtige, men midlertidigt insolvente, virksomheder kan videreføres, samtidig med at der ikke holdes unødigt liv i virksomheder, der ikke er eller viser sig ikke at være levedygtige, jf. også pkt. 3.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Dette gælder også den foreslåede frist på fire uger for vedtagelse af en rekonstruktionsplan. Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at der efter forslaget ikke stilles specifikke krav til kvaliteten af de oplysninger, der skal indgå i en rekonstruktionsplan, og at det i høj grad vil være op til (et flertal af) fordringshaverne, om de vil vedtage en eventuelt forholdsvis overordnet rekonstruktionsplan, eller om de på mødet i skifteretten om rekonstruktionsplanen vil stille krav til rekonstruktøren og skyldneren om at fremlægge et bedre beslutningsgrundlag som betingelse for at godkende rekonstruktionsplanen, jf. herved bemærkningerne til forslaget til konkurslovens § 11 c (lovforslagets § 1, nr. 11). Skifteretten skal efter forslaget kun træffe beslutning om ophør af rekonstruktionsbehandlingen, hvis de oplysninger, der skal medtages i rekonstruktionsplanen, helt mangler, eller hvis det er åbenbart, at de fremlagte oplysninger på væsentlige punkter er mangelfulde.

4. Bindende fastsættelse af værdien af pantsatte aktiver

Advokatrådet og Danske Advokater anfører, at det ikke er tilstrækkeligt, at skifteretten har hjemmel til at ændre en værdifastsættelse, hvis værdien af aktivet har ændret sig væsentligt. Der vil kunne opstå situationer, hvor værdifastsættelsen på vurderingstidspunktet ikke svarer til realisationsprisen, og det er nødvendigt i så fald at give mulighed for ændring af værdifastsættelsen, så en teknisk forkert vurdering ikke medfører, at en rekonstruktion ikke kan gennemføres.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at hvis skifterettens afgørelse om værdiansættelse er forkert på afgørelsestidspunktet – og der altså ikke er tale om, at værdien af aktivet har ændret sig siden afgørelsestidspunktet – er det relevante retsmiddel at appellere skifterettens afgørelse til landsretten inden for de sædvanlige appelfrister.

5. Kreditorudvalg

Advokatrådet og Danske Advokater anfører, at en moderniseret konkurslovgivning ikke bør afskære muligheden for at nedsætte kreditorudvalg, da et kreditorudvalg kan være rekonstruktionsfremmende.

Som anført i pkt. 3.7 i den kommenterede høringsoversigt finder Justitsministeriet ligesom Konkursrådet ikke grundlag for at foreslå regler om kreditorudvalg i forbindelse med rekonstruktionsbehandling, jf. nærmere herom under pkt. 3.4.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

6. Virkningerne af forkastede rekonstruktionsforslag

Advokatrådet og Danske Advokater anfører, at hvis kreditormajoriteten bakker op, bør der være mulighed for at give skyldneren en yderligere frist til at fremsætte et nyt ”akkordforslag” (der menes formentlig rekonstruktionsforslag).

Som anført i pkt. 3.7 i den kommenterede høringsoversigt er Justitsministeriet enig med Konkursrådet i, at der ikke bør kunne fremsættes et nyt rekonstruktionsforslag, hvis et rekonstruktionsforslag forkastes af fordringshaverne, jf. nærmere herom under pkt. 3.7.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

7. Rekonstruktionsbehandlingens varighed og skattemæssige spørgsmål

Advokatrådet og Danske Advokater anfører, at selv om den maksimale længde af en rekonstruktionsbehandling på op til ca. 11 måneder i langt de fleste tilfælde vil være tilstrækkelig, er der tilfælde, hvor det ikke er tilstrækkeligt. Det kan f.eks. være større virksomheder med udenlandske datter- eller søsterselskaber, eller hvis rekonstruktionsbehandlingen sker på et uheldigt tidspunkt i forhold til skyldnerens regnskabsår. Det kan være rekonstruktionshindrende, hvis der ikke er mulighed for at forlænge en rekonstruktionsperiode, således at rekonstruktionen også omfatter skattekrav, der først stiftes ved indkomstårets udløb.

Som nævnt ovenfor under pkt. 3 er Justitsministeriet enig med Konkursrådet og flertallet af høringsparterne i, at de foreslåede tidsmæssige rammer for en rekonstruktionsbehandling vil medvirke til at sikre mulighederne for, at principielt levedygtige, men midlertidigt insolvente, virksomheder kan videreføres, samtidig med at der ikke holdes unødigt liv i virksomheder, der ikke er eller viser sig ikke at være levedygtige, jf. også pkt. 3.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med hensyn til skattemæssige spørgsmål henvises til pkt. 3.15.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som det fremgår heraf, vurderer Skatteministeriet, at SKAT i langt de fleste tilfælde ikke reelt har nogen fortrinsstilling frem for andre fordringshavere, idet der antagelig kun i få tilfælde vil kunne opgøres en positiv skattepligtig indkomst hos en skyldner, der er i sådanne økonomiske vanskeligheder, at reglerne om tvangsakkord må tages i anvendelse som led i en rekonstruktionsbehandling. Efter Skatteministeriets opfattelse er der derfor ikke grundlag for at fravige det grundlæggende skatteretlige princip om indkomstårets udelelighed, og der foreslås på denne baggrund ikke ændringer af skattelovgivningen.